

از تاریخ بیاموزیم!

به مناسبت 28 امین سالگرد قیام آمل

خطاب به زنان و مردان جوانی که در خیابانها می جنگند!

اگر خواهان مبارزه جدی و تا به آخر علیه جمهوری اسلامی هستید!

اگر خواهان پیروزی های تعیین کننده بر دشمن هستید!

اگر می خواهید جمهوری اسلامی را به گورستان تاریخ روانه کنید!

اگر خواهان برقراری جامعه و جهان دیگری هستید!

حتما به درسهای قیام آمل توجه کنید. این درسها در کتاب «پرنده نوپرواز» * فشرده شده است.

قیام مسلحانه آمل که توسط اتحادیه کمونیست های ایران رهبری شد، در 5 بهمن 1360 پس از چند ماه جنگ میان قوای نظامی سربداران با مزدوران جمهوری اسلامی در جاده ها و جنگل های اطراف شهر آمل، در این شهر بوقوع پیوست. قیام آمل در خون غرقه شد و به اهداف خود دست نیافت اما درس های گرانبهایی از خود بر جای گذاشت که یادگیری از آنان می تواند راهگشای مبارزه انقلابی در شرایط حساس کنونی باشد.

آن قیام بیان فشرده تلاشهای آگاهانه و سازمانیافته بخش مهمی از نسل انقلابی گذشته در یکی از حساس ترین مقاطع تاریخ مبارزه طبقاتی در ایران بود. نسلی که تن به تثبیت جمهوری جهل و جنایت نداد و به جای تسلیم، عالی ترین شکل مبارزه طبقاتی – مبارزه مسلحانه انقلابی – را در پیش گرفت و با چنگ و دندان جنگید تا نگذارد فاجعه ای به نام جمهوری اسلامی در ایران تثبیت شود و جامعه ای را که عزم کرده بود به جلو خیز بردارد به قهقراء برد.

هم اکنون پس از هفت ماه جنگ و گریز خیابانی مبارزات شما نیز به مرحله تعیین کننده ای رسیده است. مبارزات روز عاشورا علاوه بر آن که بر خلاف انتظار رهبران «سبز» خصلتی غیر مذهبی داشت، بر خرافه مسالمت جوئی با دشمن نیز ضربه محکمی وارد کرد. شما در این روز فعالانه در برابر نیروهای سرکوبگر از خود دفاع کردید، به تعرض روی آوردید و برخی از دشمنان را گوشمالی دادید. تمامی رهبران موج سبز و تمامی نیروهای سیاسی سازشکار و تسلیم طلب در یک گُر بدآهنگ اقدام تلافی جویانه شما را محکوم کردند. آنان از این رویکرد شما نگرانند. زیرا بشدت مخالف رشد و گسترش ایده مبارزه قهر آمیز در میان شما هستند. آنان آسمان و ریسمان را به هم می بافند تا به شما حقه کنند که به کار بستن خشونت انقلابی و عادلانه چاره کار نیست و هزینه های زیادی را ببار می آورد. آنان نگران هزینه های خونباری که مردم ما طی سی سال حاکمیت جمهوری اسلامی پرداخته اند و در صورت تداوم عمر جمهوری اسلامی بسیار بیش از آن را پرداخت خواهند کرد، نیستند. هراس شان از آن است که دولت جمهوری اسلامی هزینه زیادی پرداخت کند و در اثر مبارزه قهر آمیز شما سرنگون شود. تئوری باقی ها و سیاست ورزی های شان مبنی بر «پرهیز از خشونت» ربطی به واقعیات عینی ندارد. این قانون مبارزه طبقاتی است که تعیین تکلیف قطعی و نهائی با یک قدرت دولتی ارتجاعی تنها از طریق مبارزه

قهر آمیز انقلابی امکان پذیر است. گفته «قدرت سیاسی از لوله تفنگ بیرون می آید» تبلور تمایلات این گروه و آن گروه نیست بلکه بیان قانونی است که حاکم بر این جهان است. قانونی که در طول اعصار بر کلیه جوامع طبقاتی حاکم بوده است.

خیزش سیاسی کنونی اگر بخواهد بر هدف سرنگونی جمهوری اسلامی (و نه جابجائی نگهبانان آن) پافشاری کرده و آنرا عملی کند به ناگزیر به سمتی تکامل خواهد یافت که بکار گیری قهر انقلابی در دستور کار قرار خواهد گرفت. عمل کردن یا نکردن بر پایه این قانونمندی است که سرنوشت مبارزات چند ماهه اخیر را بطور قطع تعیین خواهد کرد.

قیام سربداران فراخوانی به مردم ایران بود که با دشمنی که تا به دندان مسلح است نمی توان با ملایمت و مدارا سخن راند. 28 سال از آن زمان می گذرد و جمهوری اسلامی به اندازه کافی این حقیقت را ثابت کرده است که ریشه هایش را باید به زور کند. تنها با منطق «مشت در مقابل مشت» می توان مبارزه با آن را به پیش برد. این دشمن است که همواره از قهر سازمانیافته علیه مردم سود می جوید و تا زمانی که از جانب مردم نیز قهر سازمانیافته بکار گرفته نشود، همواره با معادله ای نابرابر روبرو خواهیم بود که مردم از آن ضرر خواهند دید.

در عین حال شکست قیام آمل نشان داد که قیام و جنگ یک فن است. باید اصول، قوانین و روشهای این فن را بطور علمی فرا گرفت و بکار بست. سربداران خصلت دراز مدت مبارزه را نادیده گرفتند و قبل از اینکه از نظر نظامی آماده نبردی تعیین کننده با قوای دشمن باشند، وارد چنین نبردی شدند و در نتیجه ناکامی نصیب شان شد.

بطور مسلم امروزه صحنه مبارزه طبقاتی دچار تغییرات زیادی شده است. بر پیچیدگی های سازمان دادن انقلاب مسلحانه پیروزمند بسی افزوده شده است که باید آن ها را در تئوری و با کسب تجربه های عملی بیشتر حل کرد. تجارب انقلابی قبلی و تجارب مبارزات کنونی مصالح زیادی در اختیار ما قرار میدهند که بتوانیم به این کار نائل آئیم.

انجام این مهم به تلاش پیشروترین عناصر جامعه وابسته است. یعنی زنان و مردانی که هم اکنون در صف مقدم نبردهای خیابانی قرار دارند. انجام کارهای بزرگ نیازمند تئوری های علمی بزرگ است. این تئوری علمی بزرگ، کمونیسم است. که در طول یک و نیم قرن گذشته فراز و نشیب های زیادی طی کرده و امروز براتر و علمی تر از همیشه می تواند در دسترس ما و شما قرار گیرد. تنها با تکیه به این تئوری علمی و بر پایه آگاهی و تشکل پیشروترین بخشهای جامعه می توان موانع را از سر راه برداشت و مشکلات را حل کرد.

در طول 28 سال گذشته اتحادیه کمونیست ها به بازسازی نیروهای خود و همچنین بازسازی و تکامل تئوری های کمونیستی و خط مشی سیاسی خود پرداخت و حزب کمونیست ایران (مارکسیست - لنینیست - مائوئیست) را بنیان گذاری کرد. جمع بندی از تجربه جنگ سربداران علیه جمهوری اسلامی بخش مهمی از این فرآیند بود. اما بخش مهمتر این فرآیند که در واقع چارچوبه بزرگتر تئوری ها و خط مشی این حزب را تشکیل می دهد جمع بندی از دستاوردها و همچنین کمبودها و محدودیت های موج اول انقلاب های سوسیالیستی - که انقلاب روسیه و چین بر تارک آن می درخشند - بوده است. این فرآیند تکاملی و بالندگی فکری و عملی همچنان ادامه دارد. به این معنا، این حزب حاصل دستاوردهای انقلابی نسل گذشته و موج اول انقلاب پرولتری در سطح جهانی از زمان مارکس تا زمان لنین و مائو است. از یک سو این حزب به لحاظ خط فکری و تشکیلاتی و عزم و پیگیری از کیفیتی برخوردار است که تحقق یک انقلاب واقعی پرولتری طلب می کند. از سوی دیگر نسل جدیدی پا به میدان مبارزه گذاشته و خواهان تغییرات جدی در جامعه است. پیوند این حزب با نسل جدید انقلابی می تواند بر چرخه مبارزه - شکست - باز هم مبارزه و باز هم شکست نقطه پایان گذارد و آینده دیگری را برای جامعه رقم زند. از ترکیب آگاهی کمونیستی با مبارزات نسل حاضر در صحنه می توان انتظار «معجزات» غیرقابل پیش بینی داشت و شکست های دیروز را به پیروزی های امروز و فردا بدل کرد. فردایی که ارتش خلق تحت رهبری طبقه کارگر انقلابی و حزب کمونیست تومار دولت ارتجاعی را در صحنه نبرد در هم پیچد و راه را برای رسیدن به جهانی هموار کند که در آن:

دیگر تفنگی در کار نخواهد بود، هر انسانی بیش از یکبار نخواهد مرد، هزاران شکوفه گل خواهد داد، هزاران لبخند بر لبان نقش خواهد بست، هزاران پنجره بسوی خورشید باز خواهد شد، و زیباترین امیدها رنگ تحقق خواهد یافت.

گرامی باد خاطره شهدای قیام آمل!

مرگ بر جمهوری اسلامی!

زنده باد انقلاب! زنده باد کمونیسم!

حزب کمونیست ایران (مارکسیست _ لنینیست _ مائونیست)

پنج بهمن 1388

آدرس تارنما www.sarbedaran.org

آدرس پستی postfach 900211, 51112 koln, Germany

پست الکترونیکی Haghighat@sarbedaran.org

* این کتاب در تارنمای سریداران قابل دسترس است.

+++++

برچیده تبرستان از:

<http://www.sarbedaran.org/archives/etelaiye/5bahman88.htm>

* این کتاب را در تبرستان نیز می توانید بخوانید. پیوند:

<http://www.tabarestan.info/book/Parande-eNoParvaz.pdf>